

Wielki wyścig 30 klm. w Zakopanem

Zwycięstwo Z. Motyki. Rewelacyjna forma por. Łętowskiego. Przegląd sił do patrolu wojskowego

Pogoda zakopiańska jest kapryśna. Dopiero kilkunastopniowy mróz i skrzaca się w słońcu biel puszystego śniegu, to znów raptem szary, zaplankany krajobraz. Cudów takich gwałtownych zmian dokonuje nieobliczalny wiatr halny. Sport zimowy, a narciarski przede wszystkim najwięcej znosić musi tych kaprysów aury.

Toż samo było z narciarskimi zawodami o memoriał Wójcickiego, urządzanymi przez oddział narc. Wisły. Zawody naznaczone na 17, 18 i 19 stycznia odbyć się mogły tylko w ostatnim z tych dni i jako ostatnia część programu, t. j. bieg wojskowy na trasie 30 klm.

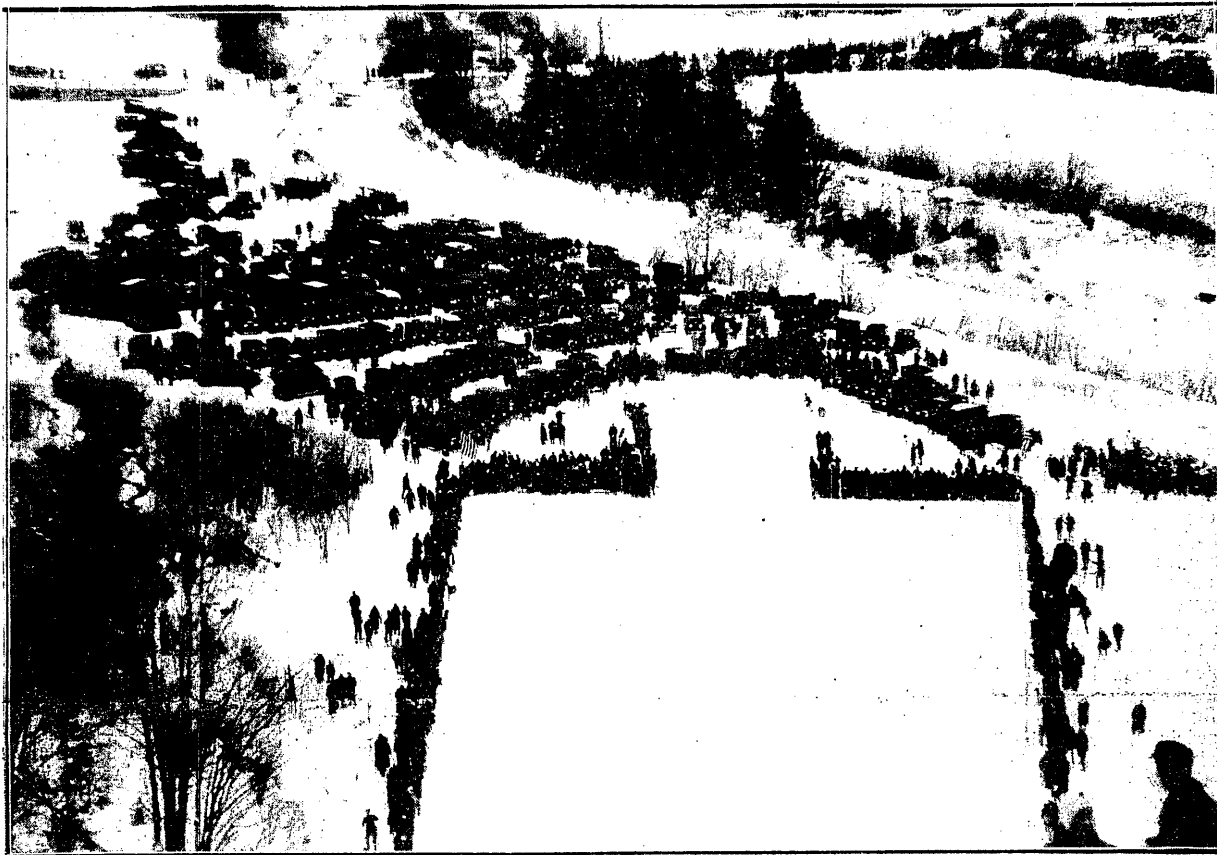
Po halnym, który dogryzł się do samego gruntu, niszcząc narciarzom śnieg, dopiero w nocy z niedzieli na poniedziałek raptowne oziębienie i śnieżyca przygotowały nieco narciarzom teren dla biegu wojskowego.

Odkładać imprezy nie było można, gdyż oficerowie i szefowie, przybywszy na bieg z różnych stron Polski, nie mogli pozostać w Zakopanem i czekać na odpowiednie warunki.

Wśród nieznośnej kurzawy i zawiei rozpocząć musieli ten uciążliwy i trudny nadwyraz bieg na pętli 15 kilometrowej z dwoma okrążeniami. Każdy, kto go ukończył, dał najlepszy dowód wybitnej wytrzymałości, hartu, dyscypliny sportowej i ambicji, a nie gorszy też dowód wysokiej już formy narciarskiej i przygotowania.

Bieg ten jest tem ciekawszy, że przyniósł także dla świata narciarskiego — i ogólnego i wojskowego — zupełnie nieoczekiwane rewelacje: niespodziewany wynik por. Łętowskiego Stanisława z 4 p. s. p., oraz zdumiewający sukces, na tak długiej i tak bardzo ciężkiej trasie, Marusarza Stacha, pierwszorzędnie zapowiadającego się skoczka, wielkiej nadziei narciarstwa polskiego.

Pierwotny plan poprowadzenia trasy w terenach zupełnie nowych i trudnych technicznie — musiał dla braku odpowiednich warunków śnieżnych, upaść. Odłożono trasę z wyyskaniem stoków Gubałówki, Olczy i Antałówki — do najbliższej przyszłości. Prowadziła, jako najłatwiejsza, znów "popod Regle, Kiry i przez Predówkę" — w tej części przeważnie płaska o kilku podbiegach — a stamtąd i od Staszewki o typie zjazdowym.

OGÓLNY WIDOK SKOCZNI OLIMPIJSKIEJ W LAKE PLACID

U dołu ohrzymnie półkole samochodów, którymi bogaci Amerykanie przyjeżdżają na zawody.

Pierwsze zjazdy około 3 kilometrowe, w terenie dość trudnym, bo wśród krzaków, przez potoczki i mostki. Dalej przez Gronik, Krzeptówkę i Walczacki Wierch ku Lipkom do ich wschodniego podnóża. W pierwszej połowie silny, mroźny wiatr orawski, siekł ziabem i śniegiem w oczy zawodników, w drugiej części, w drodze ku Lipkom od Kir, popędzał ich z tyłu.

Na trasę rusza o godz. 10.43 31 zawodników.

Patrol kompanji wysokogórskiej idzie w składzie: kapral Okrzesik Adam i strzelcy: Zdzisław Motyka (członek SN Wisła), Karol Szostak (SNTT), Marusarz Stanisław (jeszcze jeden Marusarz i to Stanisław), Stopka Jan (z 3psp) bez oficera.

Patrol 4 psp. prowadzi por. Stan. Łętowski, dalej plut. Kozik Jan, strzelcy — Kadziółka Tad. i Gasienica Wawrytko; wszyscy startują przeciw indywidualnie.

21 pap. reprezentuje por. Kasprzyk Artur i por. Sawczyński Stan., 2 psp. — por. Prus Bolesław, 1 psp. — plut. Gąsiorowski Franciszek, a 5 baon sap. — strz. Bigosz Kazim. Cywilnych 17 z numerami i Szostak Antek bez numeru.

Pierwsze już okrążenie (15 klm.) kończy tylko dwudziestu paru. Zawieja, ciągle zasypywana trasa, która daremnie przeciera sierz. Wawro z oddziałem ludzi — zawodnicy giną po drodze. Nie wszyscy nawet zgłaszają swoje odejście.

Pierwszy ciągnie równo Władek Czech z numerem 6, ale już w dwie i pół minuty wpada na metę Motyka Zdz. z 25, nadrabiając na Czechu na półmetku ładne kilka minut. Po tym Gałek z Sokoła z 11, dalej Karol Szostak, liczba na plecach i pierśi — 24. Za nim Kadziółka — 19 i znów poruszenie — Berych Władek z 33. Gabrys — 13, za nim nierozłączna dwójka — Michalski z 21 i por. Łętowski z 28 — prawie jednocześnie, jak bracia sjańscy, uśmiechając się do siebie — ruszają w dalszą drogę, znów razem. Robert Kozik (21) wycofuje się wskutek niewygodnego sprzętu narciarskiego.

Ale właśnie z 30-ką przelatuje Staszek Marusarz, któremu plk Wagner zabronił startować do 30. pozwalając przelecieć tylko 15 klm. Ale... nie posłuchał i uciekł dalej. Za nim por. Kasprzyk, por. Prus, strzelec Stopka, kapral Okrzesik, Stopka Wład (Sok.) i niezmordowany,

siwy już na poły Henio Bednarski.

Teraz wloką się już maruderzy.

Upływa znów około półtorej godziny zanim popod Wanackim Wierchem, wśród śnieżycy, zamajaczyła sylwetka pojeźdźcy — Motyka Zdz. Idzie w doskonałej formie. Na półmetku — drugi, objął rychło prowadzenie na znacznej części drugiego okrążenia. Wpada na metę z czasem — 2 godz. 55 m. 15 sek.

Za nim też pojedynczo, ukazuje się Czech Władek, który z trasy zdołał mi zaledwie rzucić: Jestem szalenie głodny! — Zdo był przecież 5-te miejsce.

Po tych dwóch upływa długi czas zanim w dobrej formie zjeżdża do mety z Lipiek por. Łętowski, czas 3 godz., 8 min., 46 sek., a za nim Gabrys, no i Michalski, nieodstępny towarzysz por. Łętowskiego. Ten ostatni witany przez sędziów i oficerów zgromadzonych na mecie ze szczerem zdziwieniem i brawami za tak świetny czas i formę.

Tuż za nimi zjeżdża 30-tka, Staszek Marusarz, co wywołuje prawdziwą sensację, osiągając fenomenalny dla swego wieku wśród takich warunków czas 3 godz. 3 min. i 44 sek., drugi po Zdz. Motyce, a pierwszy z pośród cywilnych, bijąc Michalskiego, Czecha no i Karola Szostaka.

Po Marusarzu przychodzi Kadziółka, po tym wpadają Szostak Karol i Gałek, por. Prus, strzelec Gąsiewicz, Wawrytko, Stopka, plut. Gąsiorowski i inni.

Michalski przez pouczenia i wskazówki na trasie co do techniki i taktyki biegu wyszedł doświadczenie por. Łętowskiego, ale wywołał jednocześnie protest trenera Karla Tiwemondsa, przeciw rozmawianiu zawodników na trasie.

Bieg wojskowy dał nam po raz pierwszy możność zorientowania się w nowym materiale wojskowym dla złożenia polskiego reprezentacyjnego patrolu.

Oto szczegółowe wyniki biegu: Kategoria szeregowych: 1) Zdzisław Motyka 2 g. 55 m. 15 s. (najlepszy czas dnia), 2) Karol Szostak 3 g. 14 m. 55 s., 3) Kadziółka 3 g. 15 m. 36 s.

Kategoria oficerów: 1) por. Łętowski 3 g. 08 m. 47 s., 2) por. Prus 3 g. 24 m. 32 s.

Kategoria cywilnych: 1) S. Marusarz 3 g. 08 m. 44 s. (drugi czas dnia), 2) Michalski 3 g. 09 m. 13 s., 3) W. Czech 3 g. 09 m. 57 s.

F. Ol.

DRUŻYNA HOKEJOWA K. T. H. Z KRYNICZY

przegrała w Starym Smokowcu z węgierską drużyną B. K. E. w identycznym stosunku co i nasz zespół reprezentacyjny, osiągając zaszczytny dla siebie wynik 0:2.

BRAMKARZ BEZ NERWÓW

Kanadyjczyk Puttee jest filarem drużyny Manitoba i jednym z najlepszych hokejistów na świecie. W ciągu sześciu meczów z najsilniejszymi drużynami Europy musiał tylko czterech bramki.

DRUŻYNA PIESCIARZY I. K. P.—ŁÓDŹ

walczyć będzie w niedziele w Łodzi o mistrzostwo drużynowe z poznańską Wartą. Stoją od prawej: Pawlak, Spodnickiewicz, Zieliński, Garnuszak, Siedziwowski, Konarski.

